

Oponentský posudek habilitační práce Vítka Šislera

Posouzení kvality habilitační práce kolegy Vítka Šislera je poměrně jednoduchý a v pointě pro mě jednoznačný úkol. Pokud je totiž úkolem této části habilitačního řízení zhodnotit, zda je uchazeč o habilitaci odborně dostatečně způsobilý a zda předložená práce přiměřeně dokládaje jeho stávající přínos akademii, pak již v úvodu svého stručného posudku musím konstatovat: ano, Vít Šisler svou prací bezesporu prokazuje dostatek právě toho umu, který habilitační řízení předpokládá, a jeho habilitační práce jej ukazuje jako zralého akademika, jehož ambice získat docenturu je dobře opodstatněná a patřičná.

Habilitační spis *Hybridity, Authenticity, and New Media: Video Game Development and Gaming Cultures in Iran and the Arab World* má formu kumulativního textu sestávajícího z deseti jednotlivých studií publikovaných či připravených k publikaci mezi lety 2013-2023. Vít Šisler ve všech těchto studiích figuruje jako první (resp. v případě studie jedné jako padesátiprocentní) autor. Zařazené texty přitom dokládají jeho odbornou práci a růst v uplynulé dekádě a prezentují jej jako jednoho z nejoriginálnějších a nejtalentovanějších českých společenských vědců své kohorty.

Vít Šisler se ve své habilitační rekapitulaci totiž profiluje jako teoreticky zdatný výzkumník v oblasti herních studií, který ve svém výzkumném programu propojuje perspektivu informační vědy s kulturální a postkoloniální tradicí a optikou politické ekonomie médií a svým systematickým a současně jednoznačným fokusem na kulturní a politicko-ekonomické postavení digitálních her v arabském a blízkovýchodním kontextu explicitně vystupuje z hranic domácího i v širším smyslu západního oborového kontextu. Svou prací tak výrazně obohatil a nadále obohacuje jak domácí, tak i (a to především) mezinárodní odbornou diskuzi o videohrách jako specifickém mediálním typu, který má vlastní ideologické dynamiky, který je kulturně a politicky proměnlivý a který zároveň hraje čím dál tím zásadnější roli nejen v kulturních průmyslech, ale i v artikulaci politických, identitních a kulturních konfliktů.

Habilitační spis současně ilustruje to, co lze ještě výrazněji vidět při zohlednění ostatní Šislerovy práce: Vít Šisler není „pozoruhodný solitér“, jak už se někdy akademikům věnujícím se na domácí scéně méně typickým tématům stává, ale je badatelem neizolovaným, mezinárodně zapojeným a překračujícím útrpně svazující hranice české akademické parochiality. Na jedné straně tak jako badatel průběžně spolupracuje s dalšími výraznými osobnostmi domácího sociálněvědního a humanitního výzkumu informačních a komunikačních technologií (jako jsou Brom, Šlerka, Švelch), na straně druhé pracuje a publikuje se zahraničními kolegy.

Svým tematickým záběrem, originalitou původních zjištění i explicitní (a v rovině ohlasů úspěšnou) orientací na mezinárodní odbornou rozpravu tedy předložený habilitační spis dokládá právě to, co by měl: je výsledkem a indikátorem systematické práce, a byť má jednoznačný tematický fokus, tak přeče překračuje limity příliš konkrétní specializace.

Shrnu-li tedy: **habilitační spis Vítka Šislera naplňuje požadavky na habilitační práce kladené, pročež jej jednoznačně doporučuji k dalšímu postupu v habilitačním řízení.**

V Brně,

24. 3. 2023

doc. Mgr. Jakub Macek, Ph.D.
Katedra mediálních studií a žurnalistiky
Fakulta sociálních studií
Masarykova univerzita